Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

26. jaanuar 2017 *

Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — Vannitoaseadmete ja -sisustuse Belgia, Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Madalmaade ja Austria turg — Müügihindade kooskõlastamine ja tundliku äriteabe vahetamine — Üks ja vältav rikkumine — Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas C-614/13 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 27. novembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus,

Masco Corp., asukoht Taylor, Michigan (Ameerika Ühendriigid),

Hansgrohe AG, asukoht Schiltach (Saksamaa),

Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, asukoht Schiltach,

Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, asukoht Wiener Neudorf (Austria),

Hansgrohe SA/NV, asukoht Brüssel (Belgia),

Hansgrohe BV, asukoht Westknollendam (Madalmaad),

Hansgrohe SARL, asukoht Antony (Prantsusmaa),

Hansgrohe Srl, asukoht Villanova d'Asti (Itaalia),

Hüppe GmbH, asukoht Bad Zwischenahn (Saksamaa),

Hüppe GesmbH, asukoht Laxenburg (Austria),

Hüppe Belgium SA/NV, asukoht Woluwé Saint-Étienne (Belgia),

Hüppe BV, asukoht Alblasserdam (Madalmaad),

esindajad: *Rechtsanwalt* D. Schroeder ja *Rechtsanwalt* S. Heinz ning *advocate* B. Fischer, keda volitas *solicitor* J. Temple Lang,

apellandid,

teine menetlusosaline:

* * Kohtumenetluse keel: inglise.

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Malferrari ja F. Ronkes Agerbeek, keda abistas *barrister* B. Kennelly,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: A. Tizzano, Euroopa Kohtu asepresident esimese koja presidendi ülesannetes, kohtunikud M. Berger, E. Levits, S. Rodin (ettekandja) ja F. Biltgen,

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: ametnik K. Malacek,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. septembri 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV ja Hüppe BV paluvad oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 16. septembri 2013. aasta otsus Masco jt *vs*. komisjon (T-378/10, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2013:469), millega Üldkohus jättis rahuldamata nende hagi nõudes tühistada osaliselt komisjoni 23. juuni 2010. aasta otsus C (2010) 4185 (lõplik) ELTL artiklis 101 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (Juhtum COMP/39092 – Vannitoaseadmed ja -sisustus) (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

2 Vaidluse taust on välja toodud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–9 ja selle võib kokku võtta alljärgnevalt.

3 Apellandid, see tähendab Ameerika õiguse alusel asutatud ettevõtja Masco Corp. ja teatavad tema Euroopa tütarettevõtjad, sealhulgas Hansgrohe AG ja Hüppe GmbH, toodavad kraane ja toruliitmikke ning dušikabiine ja lisaseadmeid.

4 Apellandid teavitasid 15. juulil 2004 Euroopa Komisjoni keelatud kokkuleppest vannitoaseadmete ja -sisustuse sektoris ja taotlesid kaitset trahvide eest komisjoni teatise kohaselt, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (EÜT 2002, C 45, lk 3; ELT eriväljaanne 08/02, lk 155), või kui seda ei anta, siis määratavate trahvisummade vähendamist. Komisjon võttis 2. märtsil 2005 vastu otsuse, milles ta andis apellantidele teatise punkti 8 alapunkti a ja punkti 15 alusel tingimusliku kaitse trahvide eest.

5 Komisjon võttis 23. juunil 2010 vastu vaidlusaluse otsuse, milles ta tuvastas ELTL artikli 101 lõike 1 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EÜT 1994, L 1, lk 3; ELT eriväljaanne 11/52, lk 3) artikli 53 rikkumise vannitoaseadmete ja -sisustuse sektoris. Komisjoni sõnul pandi rikkumine,

milles osalesid 17 ettevõtjat, sealhulgas apellandid, toime eri perioodidel ajavahemikus 16. oktoobrist 1992 kuni 9. novembrini 2004. Rikkumine toimus konkurentsivastaste kokkulepete või kooskõlastatud tegevuse vormis Belgia, Saksamaa, Prantsusmaa, Itaalia, Madalmaade ja Austria territooriumil.

6 Komisjon leidis, et konkurentsivastane tegevus kuulus üldisesse plaani, mille eesmärk oli piirata konkurentsi asjaomaste ettevõtjate vahel ning millel olid ühe vältava rikkumise tunnused, ning rikkumise kohaldamisala hõlmas vannitoaseadmeid ja -sisustust, mis kuulus ühte kolmest järgmisest tootealamrühmast: kraanid ja toruliitmikud, dušikabiinid ja lisaseadmed ning keraamilised tooted (edaspidi „kolm tootealamrühma“).

7 Komisjon leidis vaidlusaluse otsuse artiklis 2 seetõttu, et need 17 ettevõtjat on osalenud ühes rikkumises ja on seega rikkunud ELTL artikli 101 lõiget 1 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklit 53.

8 Siiski märkis komisjon apellantide osas otsuse artikli 2 esimese lõigu punktis 1, et ta ei määra neile trahvi.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

9 Apellandid esitasid 7. septembril 2010 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavalduse vaidlusaluse otsuse tühistamiseks, milles esitasid üheainsa väite, et komisjon on ekslikult järeldanud, et nad on osalenud ühes rikkumises vannitoaseadmete ja -sisustuse sektoris.

10 Selles väites heitsid apellandid komisjonile ette vigu, mis on tehtud esiteks ühe rikkumise moodustavate asjaolude ja ettevõtjate osalemise kindlaksmääramisel sellises rikkumises ning teiseks ühe rikkumise tuvastamisel arvesse võetud faktiliste asjaolude ja apellantide osalemise hindamisel selles rikkumises.

11 Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsusega hagi tervikuna rahuldamata.

Poolte nõuded

12 Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— tühistada vaidlusalune otsus apellante puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt, ja

— võtta kõik muud meetmed, mida Euroopa Kohus peab kohaseks.

13 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja

— mõista kohtukulud välja apellantidelt.

Apellatsioonkaebus

14 Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitavad apellandid kaks väidet. Esimese väite kohaselt on tuvastatud ekslikult, et apellandid osalesid ühes rikkumises. Teise väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust.

Esimene väide, mille kohaselt tuvastati ekslikult, et apellandid osalesid ühes rikkumises

Poolte argumendid

15 Esimeses väites kinnitavad apellandid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui leidis esiteks, et nad kavatsesid oma käitumisega panustada kõigi kartelliosaliste ühistesse eesmärkidesse, teiseks, et nad olid teadlikud teiste ettevõtjate poolt samadel eesmärkidel kavandatavast või ellu viidud õigusvastasest tegevusest, ning kolmandaks, et nad olid valmis seda riski võtma. Väide koosneb viiest osast.

16 Esimese väite esimeses osas heidavad apellandid Üldkohtule ette seda, et tõdedes vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59, et õigusvastase tegevuse eesmärk oli võimaldada apellantidel olla üksmeelselt esindatud suhetes hulgimüüjatega seoses kolme tootealamrühmaga, sealhulgas keraamilised tooted, moonutas ta ilmselgelt tõendeid nende kavatsuse kohta panustada oma käitumisega kõigi ühes rikkumises osalenud ettevõtjate ühisesse eesmärki. Nimelt ei võimalda vaidlusaluse otsuse põhjendus 931, millele Üldkohus tugineb oma põhjenduste toetamiseks, sellisele järeldusele jõuda. Vastupidi vaidlustatud kohtuotsuse punktile 59 ei möönnud apellandid Üldkohtu istungil Üldkohtu küsimustele vastates, et õigusvastase tegevuse eesmärk oli olla üksmeelselt esindatud suhetes hulgimüüjatega.

17 Esimese väite teises osas väidavad apellandid teise võimalusena, et kui asuda seisukohale, et vaidlustatud kohtuotsuse punkti 59 eesmärk ei ole näidata, et apellandid kavatsesid oma käitumisega panustada kõigi ühes rikkumises osalejate ühisesse eesmärki, ei ole Üldkohus seda küsimust analüüsinud, ning asjaomaste õiguslike kriteeriumide kohaldamata jätmisega on ta järelikult rikkunud õigusnormi.

18 Esimese väite kolmandas osas heidavad apellandid Üldkohtule ette nende tõendite moonutamist, mis puudutavad seda, et apellandid olid teadlikud teiste ettevõtjate poolt sel eesmärgil kavandatavast või ellu viidud õigusvastasest tegevusest. Nad märgivad selles suhtes, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 61 järeldas Üldkohus nende kuulumisest kooskõlastusasutustesse ja toodetevahelistesse ühendustesse ekslikult, et nad olid teadlikud kogu õigusvastasest tegevusest. Kuid apellantide kuulumine nendesse asutustesse ja ühendustesse Belgias, Prantsusmaal või Itaalias ei võimaldanud neil olla teadlik keraamiliste toodete kooskõlastatud hinnatõusudega seotud tegevusest neis liikmesriikides.

19 Esimese väite neljandas osas heidavad apellandid Üldkohtule ette, et ta ei kohaldanud õigesti ühe rikkumise tuvastamise õiguslikke kriteeriume, kuna ta ei hinnanud, kas nad võisid mõistlikult ette näha keraamilisi tooteid puudutavat kogu konkurentsivastast tegevust.

20 Esimese väite viiendas osas heidavad apellandid Üldkohtule ette õigusnormi rikkumist, kuna ta ei analüüsinud küsimust, kas nad olid valmis võtma riski seoses keraamilisi tooteid turustavate teiste ettevõtjate poolt kõikide kartelliosaliste ühisel eesmärgil kavandatava või ellu viidud õigusvastase tegevusega. Ent Euroopa Kohtu praktikast nähtub, et see tingimus on kohaldatav ka juhul, kui ettevõtja on teadlik teiste ettevõtjate poolt sel eesmärgil kavandatavast või ellu viidud õigusvastasest tegevusest ning see on ettevõtja kogu konkurentsivastases tegevuses osalemise tuvastamiseks nõutav tahtluse element.

21 Komisjoni arvates tuleb esimene väide vastuvõetamatuse või igal juhul põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

22 Sissejuhatuseks tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib ELTL artikli 101 lõike 1 rikkumine seisneda mitte üksnes üksikus teos, vaid ka mitmes teos või koguni vältavas tegevuses, isegi kui nende tegude või vältava tegevuse üks või enam elementi võivad ka iseenesest ja

iseseisvalt endast selle sätte rikkumist kujutada. Kui erinevad teod kuuluvad „tervikplaani“ nende identse eesmärgi tõttu, mis rikub konkurentsitingimusi siseturul, siis on komisjonil õigus omistada nende tegude eest vastutus osalemise alusel rikkumises kui tervikus (kohtuotsused, 6.12.2012, komisjon *vs*. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, punkt 41, ning 24.6.2015, Fresh Del Monte Produce *vs*. komisjon ning komisjon *vs*. Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P ja C-294/13 P, EU:C:2015:416, punkt 156).

23 Ettevõtja, kes osales oma käitumisega ühes mitmeosalises rikkumises, mis vastab konkurentsivastase eesmärgiga kokkuleppe mõistele või kooskõlastatud tegevusele ELTL artikli 101 lõike 1 tähenduses ning mille eesmärk oli aidata kaasa rikkumise toimepanemisele tervikuna, võib olla ühtlasi vastutav sama rikkumise raames teiste ettevõtjate poolt toime pandud tegude eest kogu selle aja jooksul, mil ta selles rikkumises osales. See on nii juhul, kui on tõendatud, et kõnealune ettevõtja nõustus oma käitumisega panustama kõigi osavõtjate ühistesse eesmärkidesse ja et ta oli teadlik teiste ettevõtjate poolt samadel eesmärkidel kavandatavast või ellu viidud õigusvastasest tegevusest või et ta võis seda mõistlikult ette näha ja oli valmis seda riski võtma (kohtuotsused, 6.12.2012, komisjon *vs*. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, punkt 42, ning 24.6.2015, Fresh Del Monte Produce *vs*. komisjon ning komisjon *vs*. Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P ja C-294/13 P, EU:C:2015:416, punkt 157).

24 Käesolevas asjas heidavad apellandid esimese väite esimeses osas Üldkohtule ette tõendite moonutamist, kuna ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59 tuvastas, et õigusvastane tegevus seisnes apellantide üksmeelses esindatuses hulgimüüjate suhtes seoses kolme tootealamrühmaga.

25 Selles suhtes tuleb märkida, et nagu nähtub selle punkti lugemisest, tugines Üldkohus igal juhul sellele järeldusele vaid täiendavalt, et tuvastada üldise plaani olemasolu ja laad, mis võimaldab tuvastada ühe rikkumise, kuna see hinnang tuleneb Üldkohtu sõnul tegelikult mitmest tegurist, mille komisjon vaidlusaluses otsuses esile tõi.

26 Kuna esimese väite esimese osa raames apellantide esitatud argumendid ei sea kahtluse alla järeldust, millele Üldkohus jõudis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 58 ja 62 ja mille kohaselt võis komisjon põhjendatult tuvastada ühe rikkumise olemasolu, siis tuleb väite see osa järelikult tulemusetuna tagasi lükata (vt selle kohta kohtumäärused, 28.10.2004, komisjon *vs*. CMA CGM jt, C-236/03 P, ei avaldata, EU:C:2004:679, punktid 30–32, ning 21.10.2014, Mundipharma *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-669/13 P, ei avaldata, EU:C:2014:2308, punkt 36).

27 Esimese väite teises, neljandas ja viiendas osas heidavad apellandid Üldkohtule sisuliselt ette, et ta ei hinnanud, kas käesoleva kohtuotsuse punktis 22 loetletud tingimused olid täidetud, ja täpsemalt esiteks seda, kas nad kavatsesid oma käitumisega panustada kõikide ühes rikkumises osalejate ühistesse eesmärkidesse, teiseks, kas nad võisid mõistlikult ette näha kogu keraamiliste toodetega seonduvat konkurentsivastast tegevust, ja kolmandaks, kas nad olid valmis seda riski võtma.

28 Sellega seoses tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei ole Üldkohus põhimõtteliselt kohustatud vastama väidetele ja argumentidele, mida ei ole esitatud või mida ei ole esitatud piisavalt selgelt ja täpselt menetluses ja eelkõige hagiavalduses (vt selle kohta kohtuotsused, 6.3.2001, Connolly *vs*. komisjon, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 121, ja 20.3.2014, Rousse Industry *vs*. komisjon, C-271/13 P, ei avaldata, EU:C:2014:175, punktid 17–19).

29 Käesolevas asjas nähtub aga Üldkohtu kantseleile esitatud hagiavalduse ja repliigi analüüsist, täpsemalt hagiavalduse ja repliigi nendest punktidest, millele apellandid käesoleva apellatsioonkaebuse põhjendamiseks tuginevad, et kuigi nad vaidlesid vastu, et nad olid teadlikud kolme tootealamrühma puudutavast kogu salajasest tegevusest, ei esitanud apellandid Üldkohtus ühtegi argumenti selle kohta, et nad ei panustanud oma käitumisega kõikide osalejate ühistesse eesmärkidesse, sest nad ei saanud mõistlikult ette näha kogu etteheidetavat õigusvastast tegevust ja nad ei olnud valmis selle tegevusega seonduvat riski võtma.

30 Neil asjaoludel ei saa Üldkohtule ette heita, et ta neid küsimusi vaidlustatud kohtuotsuses otseselt ei analüüsinud. Mis puudutab argumenti selle kohta, et Üldkohus ei hinnanud, kas apellandid võisid mõistlikult ette näha kogu etteheidetavat õigusvastast tegevust ja kas nad olid valmis selle riski võtma, siis tuleb veel tõdeda, et kuna Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 61 ja 82, et apellandid olid sellest tegevusest teadlikud, siis ei olnud ta kohustatud kontrollima, kas nad võisid seda tegevust mõistlikult ette näha ja olid selle riski võtnud, sest need kaks tingimust on alternatiivsed, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 23.

31 Apellantide argumente, millega soovitakse tõendada, et käesoleva kohtuotsuse punktis 23 esitatud tingimused ei ole käesolevas asjas täidetud, ei saa apellatsioonimenetluses käsitleda.

32 Nimelt nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et apellatsioonimenetluses piirdub Euroopa Kohtu pädevus põhimõtteliselt kohtuasja sisuliselt arutanud kohtus arutatud väidetele antud õigusliku hinnangu kontrollimisega (vt selle kohta kohtuotsused, 30.4.2014, FLSmidth *vs*. komisjon, C-238/12 P, EU:C:2014:284, punkt 42, ja 22.5.2014, ASPLA *vs*. komisjon, C-35/12 P, EU:C:2014:348, punkt 39).

33 Sellest järeldub, et esimese väite teine, neljas ja viies osa tuleb osaliselt vastuvõetamatuse tõttu ja osaliselt põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

34 Esimese väite kolmandas osas väidavad apellandid, et Üldkohus on moonutanud tõendeid, asudes vaidlustatud kohtuotsuse punktides 61 ja 82 vääralt seisukohale, et nad olid teadlikud kogu õigusvastasest tegevusest, sealhulgas keraamiliste toodetega seoses Belgias, Prantsusmaal ja Itaalias toimunud õigusvastane tegevus.

35 Sellega seoses tuleb meenutada, et ELTL artikli 256 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimese lõigu kohaselt saab edasi kaevata ainult õigusküsimustes. Seega on ainult Üldkohus pädev tuvastama ja hindama fakte ning hindama tõendeid. Välja arvatud juhul, kui fakte ja tõendeid on moonutatud, ei ole seega nende hindamine iseenesest õigusküsimus, mida Euroopa Kohus saaks apellatsioonimenetluses kontrollida (vt selle kohta kohtumäärus, 24.9.2009, Alcon *vs* . Siseturu Ühtlustamise Amet, C-481/08 P, ei avaldata, EU:C:2009:579, punkt 18; kohtuotsus, 13.1.2011, Media-Saturn-Holding *vs* . Siseturu Ühtlustamise Amet, C-92/10 P, ei avaldata, EU:C:2011:15, punkt 27, ning kohtumäärus, 3.3.2016, AgriCapital *vs* . Siseturu Ühtlustamise Amet, C-440/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:144, punkt 32).

36 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on moonutamisega tegemist juhul, kui ilma uusi tõendeid uurimata ilmneb, et olemasolevatele tõenditele antud hinnang on ilmselgelt väär. Ent moonutamine peab ilmselgelt nähtuma toimiku materjalidest, ilma et oleks vaja asjaolusid ja tõendeid uuesti hinnata. Lisaks, kui apellant väidab, et Üldkohus on tõendeid moonutatud, peab ta täpselt osutama tõenditele, mida kohus on väidetavalt moonutanud, ning tooma välja Üldkohtu hindamisvead, millest see moonutamine tema arvates tulenes (vt selle kohta kohtuotsus, 3.12.2015, Itaalia *vs*. komisjon, C-280/14 P, EU:C:2015:792, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Tuleb aga tõdeda, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 61 ja 82 sisalduvate järelduste osas, mille kohaselt olid apellandid õigusvastasest tegevusest teadlikud, ei toonud apellandid oma apellatsioonkaebuses esile tõendeid, millele antud Üldkohtu hinnang on selle kohtupraktika tähenduses ilmselgelt väär.

38 Seega üritavad apellandid tõendite väidetava moonutamise argumentide ettekäändel tegelikkuses seda kahtluse alla faktidele Üldkohtu antud hinnangut, mille kohaselt võis komisjon eeskätt arvestades hinnatõusude kooskõlastamisega seotud tegevust kooskõlastusasutuste raames, kuhu apellandid kuulusid, tulemuslikult asuda seisukohale, et nad olid teadlikud kogu õigusvastasest tegevusest, sealhulgas keraamilisi tooteid puudutav õigusvastane tegevus. Ent selline hinnang ei kuulu apellatsioonimenetluses Euroopa Kohtu kontrollipädevusesse.

39 Seetõttu tuleb esimese väite kolmas osas vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

40 Eeltoodust tuleneb, et esimene väide tuleb tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, et rikutud on põhjendamiskohustust

Poolte argumendid

41 Teises väites kritiseerivad apellandid vaidlustatud kohtuotsuse punkti 59, kuna Üldkohus ei analüüsinud teatavaid asjakohaseid argumente apellantide väidetava osalemise kohta ühes rikkumises, mistõttu on vaidlustatud kohtuotsust puudulikult põhjendatud.

42 Esiteks ei hinnanud Üldkohus, kas apellandide eesmärk oli panustada oma käitumisega ühisesse eesmärki, teiseks seda, kas nad võisid mõistlikult ette näha teiste keraamilisi tooteid turustavate ettevõtjate poolt kõikide osalejate ühistel eesmärkidel kavandatavat või ellu viidud kogu õigusvastast tegevust, ning kolmandaks seda, kas apellandid olid valmis võtma selle tegevusega seotud riski.

43 Selliselt toimides rikkus Üldkohus põhjendamiskohustust.

44 Komisjoni sõnul tuleb teine väide vastuvõetamatuse tõttu või igal juhul põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

45 Tuleb tõdeda, et kuna apellatsioonkaebuse teine väide sarnaneb sisuliselt esimese väite teise, neljanda ja viienda osaga, siis tuleb see tagasi lükata samadel põhjustel, mis on esitatud käesoleva kohtuotsuse punktides 28–33.

46 Kuna apellantide esitatud ühegi väitega ei saa nõustuda, siis tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

47 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikes 2 on ette nähtud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse.

48 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna apellandid on kohtuvaidluse kaotanud ja komisjon on palunud kohtukulud neilt välja mõista, siis tuleb käesoleva apellatsioonimenetlusega seonduvad kulud neilt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. **Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**

2. **Mõista kohtukulud välja äriühingutelt Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV ja Hüppe BV.**

Allkirjad